

P. b. b.

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXXI.

Vídeň, únor 1984

Číslo 1/2.

1984: Nyní dělají všichni velké oči!

TVOJÍ DOBROTOU

ŽEHNAŠ

VĚNEC ROKU (Žalm 64,12)

"Nemám čas, nemáme čas!" Tak to zní vždy a všude. A přece máme ve skutečnosti čas! To bychom si měli častěji pomalu a zřetelně opakovat. Opět je nám darován nový rok, celých 365 dní a v letošním přestupném roce je to dokonce o jeden den více. Zvláště ti starší z nás, kteří doprovodili již mnohého vrstevníka a dokonce i mladšího na jejich poslední cestě, budou vědět, co to znamená: zase je nám darován nový rok. Věříme, že to víte všichni, uvědomíte-li si tuto myšlenku.

Čas je vzácný dar, děkujeme přece našemu dárci z plna srdce!

Protože jsme byli sami obdarováni, nechceme v nově darovaném roce být skoupí a lakomí: Darujme čas dále. Darujme čas našim bližním. Dopřejme také sobě času. A především Bohu!

Je to dobrý čas, který ON nám daroval a požehnal svojí dobrotou. Také v této naší době tluče Jeho srdce pro nás:

Uprostřed slov Ježíšových, uprostřed skutků Ježíšových, tluče toto srdce pro svět. Bůh má srdce pro člověka: Ježíš je toto srdce. PGV

DOBROTA SRDCE

+++++

"Být dobrotivým člověkem se zde považuje za hloupost, ne-li za ostudu," říká básník. Vidíme stále znovu, že dobrota nezaujímá ve společnosti tuze vysoké postavení.

Chytrý, prošlý světem, společenský, obratný, tvrdý, cílevědomý, zábavný a jiné vlastnosti smí možná mít nastávající současník, ale za charakteristikou "dobrotivý" se pro střídavě-moderní svět napřed skrývá jen "hlupák".

Dobrota ale nemá původ v nedostatku rozumu, nýbrž v bohatství srdce. A proto máme pro její zastánce slova filosofa: Dokonce nejomezenější rozum jakož i groteskní ošklivost mohou, jakmile se projeví neskonalá dobrota srdce v jejích doprovodu, být zároveň proměněny a ozářeny krásou vyššího původu, tím že z nich nyní mluví moudrost, před kterou každý jiný umlkne. Neboť dobrota srdce je nadpřirozená vlastnost, která patří k pořádku věcí, trvajících věčně a která se nedá srovnat s žádnou jinou dokonalostí.

Skutečná dobrota se nesmí zaměnit s úslužností. Je něčím takovým jako shoda vůle se svědomím, ukazuje něco takového jako přetékání vlastního já na druhé.

Ruka dobrotivého dovede proměnit věci, které zůstanou v prstech mrzutého jen mrtvý papír nebo kamení.

Jiný velikán ducha vykázal dobrotě zvláštní místo: Jsou jen dvě cnosti, o kdyby byly vždy spojeny: dobrota vždy také veliká, velikost vždy také dobrá.

Smysl a hodnotu obdrží dobrota ovšem teprve potom, vstoupí-li z abstraktního bytí do konkrétního života. V tomto smyslu končíme s velmi moudrým slovem: Není nic dobrého mimo: že je činíme.

Není vždy správné co dělá většina. Nesmíš ke všemu zlému říci "ano".

Titulní obrázek nám dal laskavě k dispozici "Wiener Seniorenbund".

Jak získáme odpustky.

+++++

Předpokladem pro získání plnomocného odpustku je vždy zpověď a přijímání. "Přeji si, aby se dostalo oboum nejhlavnějším podmínkám, kterých je třeba k získání každého plnomocného odpustku, zvláštního významu, totiž osobní a úplné svátostní zpovědi, v které se setkají lidská bída a Boží milosrdenství, jakož i důstojnému přijetí Těla Páně," píše Sv. Otec ve svém dopise k otevření Svatého roku.

Zbožné dílo

Odpovídá "mateřskému citění Církve" nabízí Jan Pavel II. u zbožného díla, které souvisí s jubilejním odpustkem, několik možností "na výběr". Může to být:

A. "Zbožná účast na společné oslavě, která se koná v celé diecézi, nebo v souhlasu s nařízením biskupa, v jednotlivých farnostech, k dosažení jubilejního odpustku." - "Přáli bychom si, aby oslava byla pokud možno provázena skutkem milosrdenství, čímž křesťan pokračuje ve svých snahách o své obrácení a takto je vyjádří," dodává Sv. Otec.

Společnou oslavu může tvořit zvláště k tomuto jubileu sloužená mše sv., "slavnost pokání", která končí zpovědí jednotlivců, slavnostní udělení křtu nebo jiných svátostí nebo pobožnost křížové cesty.

Biskupové ale také mohou spojit získání odpustků s účastí na lidové misií nebo na jiném náboženském podniku.

Tyto oslavy musejí být vždy spojeny s modlitbou na úmysl Sv. Otce, zvláště o to, aby se skutečnost vykoupení mohla zvěstovat všem národům a aby všichni, kteří věří v Ježíše, našeho Vykupitele, mohli svobodně vyznávat svoji víru.

B. Zbožné dílo může tvořit i návštěva zvláště určených kostelů, které vyhledáme buď sami nebo - čemu se dává přednost - společně se svou rodinou a kde se po určité době věnujeme rozjímání, obnovíme svoji víru modlitbou "vyznání víry" a Otčenáše a modlíme se také na úmysl Sv. Otce.

(I náš český kostelíček Božského Spasitele na Rennwegu dostal výsadu, že při jeho návštěvě můžeme získat odpustky.

Proč se černý král Melichar tak zaražoval.

Pozvolna se rozšířila pověst o zázračném dítěti se září kolem hlavy a dostala se až do dalekých zemí. Tam žili tři králové, byli sousedé, kteří se zvláštní náhodou jmenovali Kašpar, Melichar a Baltasar, tak jak se dnes jmenuje pacholek u koní nebo podomní obchodník. Ale přesto to byli skuteční králové a co je ještě podivnější, byli také mudrci. Podle Písma uměli určit pohyb hvězd na nebi, a to je obtížné umění, jak každý ví, kdo jednou zkusil běžet za hvězdou.

Ti tři se tedy spojili a k večeru kvapně vyjeli se slony a velbloudy. Přes den odpočívali lidé i zvířata pod skalou v kamenité poušti, a také hvězda, kterou následovali, kometa, čekala trpělivě na nebi, potila se nemálo v slunečním žáru, až bylo konečně zase šero. Pak putovala před karavanou, svítila slavnostně a ukazovala cestu.

Pout pokračovala dobře, ale když putovala hvězda až za Jeruzalém směrem k Betlému, nechtěli ji králové více následovat. Domnívali se totiž, že knížecí dítě, které chtěli navštívit, musí přece ležet v hradě a ne v ubohé vesnici. Hvězda byla celá zoufalá. Tři mudrci byli tak učení, že dávno nemohli rozumět tomu, co pochopil každý obyčejný rozum.

Mezitím se svítalo. Hvězda si smutně sedla do koruny stromu vedle stáje a každý, kdo šel kolem, měl ji asi za citron zapomenutý ve větvích. Teprve v noci vylezla a vyhoupla se přes střechnu.

Králové byli šťastni, když ji uviděli a rychle přispěchali. Celý den pátrali po zaslíbeném dítěti, aniž by je našli, neboť v hradě jeruzalémském seděl protivně tlustý chlap jménem Herodes.

Jeden ze tří králů byl mouřenín jménem Melichar, dlouhý jako tyčka a černý jako inkoust, že ani v jasné záři hvězdy nebylo vidět nic jiného pár očí a hrozný chrup.

Doma ho povýšili na krále, protože byl ještě trochu tmavší než ostatní mouřenínové, ale nyní viděl ke své žalosti, že se zde na něj lidé stále dívají, jako by vězel v kůži.

čerta. Již po cestě utíkaly všechny děti ke svým matkám, jakmile se sehnul se svého velblouda, aby jim daroval cukrovinky a ženy by se byly pokřižovaly, kdyby již tenkrát věděly, jak se křesťan chrání před pokušením. Jako poslední v řadě přikročil váhavě k Dítěti a vrhl se k zemi. Kdyby mohl ukázat alespoň kousíček bílé kůže nebo mohl obrátit své nitro na rub. Tak zakryl rukami obličej, v obavě, že by se ho Božské Dítě mohlo zhrozit.

Ale protože neslyšel žádný křik, odvážil se trochu šilhat skrze prsty, a skutečně, tu viděl, že se rozmilý chlapec usmívá a že vztahuje ručky po jeho kudrnách. Černý král byl nadmíru šťastný. Nikdy předtím nekoulel tak úžasně očima a necenil zuby od ucha k uchu. Melichar nemohl jinak, než že uchopil nožičky dítěte a políbil všechny prsty, jak bylo zvykem v zemi mouřenínů.

Když zase zvedl ruce, uviděl zázrak: uvnitř byly bílé.

A od té doby mají všichni mouřenínové bílé dlaně - jen k nim jděte, podívejte se a pozdravte je bratrsky. (Podle K.H.Waggerl)

Nezištný pán

Zadrnčel zvonek. Když slečna Norbertová otevřela, stál venku muž v středních letech a zdravil s rozpačitým úsměvem.

"Co si přejete?"

"Milá paní, stojím před vámi ve zvláštní, delikátní situaci. Je mi to nesmírně trapné, ale ...

"Nu, jen se neostýchejte."

"Jak vám to mám vysvětlit? V naší ulici bydlí jedna rodina. Ona je rádná, pilná žena. Ale on! Ó, to je muž. Kolísavé, práce se štítící stvoření."

"To je hrozné."

"Vidíte, i vy se tomu divíte. A při tom má tři malé dětičky, které se často ani nenajedí do syta a mušejí s hladem do postýlky. A otec? Ten propije skromný plat, který pilná žena vydělá.

"To je hrůza. Ale co tomu říkájí úřady?"

Muž potřásl zasmušeně hlavou. "Úřady? Ó, ty by chtěly pomoci. Ale vy víte: než k tomu dojde, jsou malé chudinky dávno vyhladovělé. Proto jsem se spontánně a nezištně rozhodl, že pomohu nebohé, nevinné ženě a těm třem milým dětičkám. A tak během našimi ulicemi a prosím o maličkost tam, kde ji dostanu. Kdybyste i vy mohla postrádat malý obnos..."

Slečna prohlížela peněženku. "Vezmete to, dobrý muži. Takový nezištný skutek musí být odměněn."

"To není skutečně pro mě."

"Dobře, hodný muži. Bohužel vám nemohu dát víc, neboť sama nemám nadbytek."

Muž zastrčil peníze a měl se k odchodu.

"Řekněte," zadržela ho slečna, "nejsem zvědavá, ale přesto mě osud této ženy zajímá. Kdo je ta ubohá, která snáší takové neštěstí?"

Tu přistoupil muž k slečně a řekl skroušeně: "Moje žena!"

Do třetice všeho dobrého

Na svých potulkách po české domovině zastavil jsem se kdysi na noc ve statku. V místní hospůdce neměli místa pro nocleháře.

V onom statku hospodařil pantáta se svojí příbuznou. Jeho ženy jsem neviděl. V rozhovoru jsem se optal, je-li ženat?

"Teďky ne," odvětil. "Jsem vdovec. Ale třeba jsem byl všeho všudy jenom třikrát ženat, nikdy víc toho neudělám..."

"To jste měl, pantáto, poslední nebožku tak rád?"

"I to to, drahý pane! Ale všechny tři mne safraportsky napálily..."

"Tak, tak?"

"Už je tomu tak!"

"A čím vás napálily?"

"To máte tak. S první ženskou chtěl jsem dělat po vesnici parádu a proto jsem si umínil, že si vezmu ženskou z města. Ale žena honila parádu tak důkladně, že chodila i

na pole v klobouku, v hedvábných šatech a v prolamovaných punčochách. Byl bych s ní přišel brzo na huben - bylo dobře, že mně s nějakým cha- sníkem utekla do Prahy, odkud se již nevrátila... zabila se ...

Druhou ženskou vzal jsem si po téhle zkušenosti z vesnice. Ale co čerchman chce, ta se dozvěděla co tropila moje první žena a řekla mně sebevědomě jako kanonýr: "Co mohla tropit nebožka, mohu taky já dělat!" A parádila se, až mně šla hlava kolem. Můžete si pomyslit, jak jí to slušelo. Neměla k tomu těla a chodit v tom taky nedovedla. Byla lidem pro smích, kterého se zbavila jenom tím, že utekla ke svým rodičům do sousední vesnice, kde potom zemřela... Se ví, že jsem pomýšlel nově na ženění. A rozhodnul jsem se, že nebudu dbát už na nic, než aby měla ženská peníze. Vzal jsem si teda jednu, která mi ukazovala tři spořitelní knížky. Po kopulaci mi je tedy hezky předložila. Kouknu do nich a vidím, že jsou úplně prázdné.

"Jak to?" ptám se jí.

"Jak?" opáčila moje nová žena. "Chtěl jsi přece ženu, která by měla nějaké spořitelní knížky. Tak jsem si pořídila tři v městě za nějakou tu korunku... A teď musíš trochu méně pít, abych mohla do nich něco uložit."

Nu, a když mi tahle moc šetrná osoba taky odešla na věčnost, nedivte se, drahý pane, že jsem měl toho zpropadeného ženění po krk... Proto hospodařím jen se svojí příbuznou. A jde to taky..."

V.V.T.

Bezpečné dveře

Abyste se mohli chránit před zlým překvapením, uvádíme několik praktických rad, jak můžete nejlépe chránit sebe a váš majetek před zloději, s ohledem na to, že bezpečnost nemusí být "tuze drahá".

Bezpečnostní opatření ve vašem bytě a domě

Pojistěte vchod do vašeho bytu nebo domu správným připevněním nejméně dvou různých bezpečnostních zámků a zavíracího řetězu (nebo jiného bezpečnostního zřízení). Každý odborník vám rád ve všech otázkách bezpečnosti poradí.

Jako dodatečné pojištění proti nevídaným návštěvníkům slouží kukátko, tzv. "špion", který se dá instalovat i dodatečně do každých dveří. Mají-li vaše dveře otvor pro dopisy, měl by být uvnitř upevněn alespoň košíček; je však lépe, když otvor uzavřete.

Účinek bezpečnostních zámků je jen pak úplný, odpovídají-li takové dveře určitým nejmenším požadavkům. V této souvislosti budiž poukázáno na dveře, které zabírají vzloupání, tzv. "ONORM B 5338".

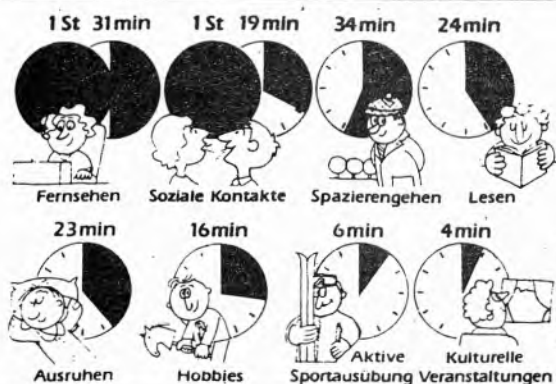
Nejlepší zámky však nejsou nic platny, nejsou-li zavřeny. Klíče pod rohožkou, někde na dveřích nebo v jakémkoliv jiném úschovu, například v květináči, najde každý zloděj, a sice velmi snadno. Okna v přízemí a ve sklepě mají být zevnitř zavřeny nebo uzavřeny na závoru.

Nejste-li delší čas doma, nespouštějte žaluzie, nepostavujte rohožku ke dveřím a poproste jednoho z vašich sousedů, příbuzných nebo známých, aby odstranil "reklamu" z vaší schránky na dopisy nebo dveří, aby hned každý snadno nepoznal vaši nepřítomnost.

Vaše peníze jsou nejlépe uložení v peněžním ústavu: skříně, postele atd. nejsou bezpečné úkryty. Tam hledají lupiči nejdříve. Osoby, které chtějí bez ohlášení vstoupit do vašeho bytu, protože prý z rozkazu majitele nebo správce domu nebo jakékoliv jiné osoby mají provést nějaké práce nebo prohlídku ve vašem bytě, se máte zeptat po jméně a adrese toho, kdo je posí-

LÁSKA V RODINĚ SE MUSÍ OSVĚDČIT VE VŠECH SITUACÍCH. ŘEŠTE VAŠE PROBLÉMY SPOLEČNĚ.

JAK TRÁVÍME DENNĚ NAŠ VOLNÝ ČAS

lá; nejsou-li vám osobně známy, také po služebním průkazu. Je-li možné, přesvědčete se telefonem, jestli údaje jsou správné a použijte v takových případech napřed zavírací řetěz. Doporučuje se, zavolat některého souseda nebo domovníka.

Osoby, které se u vašich dveří ptají po řemeslnících, kteří jsou domněle v domě nebo po určitých obyvatelech domu, nebo se vydávají za zástupce jakési firmy nebo nějakého sdružení, mohou být zloději, kteří hledají byt, v kterém v tu dobu nikdo není.

Sobi a ovce na Islandu

(Aktuální bajka)

Velké stádo sobů se páslo na lávových polích nad Vopnafjörðurem. Sem tam se setkala s ovčí matkou a dvěma jehnaty. Vedoucí sobího stáda se divil, že na všech cestách za pastvou se setkali vždy jen s několika málo ovce, většinou jen s ovčí matkou s dvěma malými a mnohdy dalšími dvěma již odrostlými jehnaty; vždy ale jen jako rodina, nikdy stádo.

"O vás ovčích se říká, že jste stádní zvířata. Že běžíte jedna za druhou. Ale nikde jsme zde vaše stáda nenašli," řekl vedoucí sob ovčí matce.

"Zde na Islandu nejsou 'rudí vlci'. Nemáme se tedy čeho bát, je nám tu bez nich dobře. Jen orel bělohavý bdí nad námi - ten nám naše jehnata nevezme," odvětila ovčí matka.

"Máš pravdu, ovčí matko. Pokud tu není velký 'rudý vlk' a pokud se drží děti u tebe, jste bezpečni," uznal vedoucí sobího stáda. "Ale pozor, velký 'rudý vlk' si všude brousí zuby!"

JKB

"V zkratce": 6. ledna uplynulo 100 let od smrti badatele J.Ř. MENDELA -- Po 116 letech došlo opět k diplomatickým stykům mezi Vatikánem a USA --

RAKOUSKO: Od A - Z v š e c h n o d r a ž š í; nové, zbytečné ministerstvo ("Familienministerium etc") -- do jakých propastí nás ještě ta "rakouská cesta" ("der österreichische Weg der SPÖ") přivede?

Z činnosti Orla Vídeň XV.

Máme za sebou zase jeden rok činnosti. Chceme touto stručnou zprávou svému členstvu i návštěvníkům našich podniků poděkovat za věrnost naší Jednotě a povzbudit je k další spolupráci. Sledujeme-li základní činnost Jednoty, která se provádí v tělocvičně, můžeme s uspokojením říci, že plní svoje úkoly. Cvičební hodiny v Zinckgasse 12 jsou každé úterý pravidelně navštěvovány, přispívají k tělesnému otužování, pěstování sportu i kázně a bratrství. Vedle toho se konaly (mimo letní měsíce) v klubovně v Pelzgasse 17 přátelské členské večírky s krátkými promluvami, filmy ze spolkového života nebo celovečerními filmy kulturními. Tyto večírky jsou všeobecně přístupné a byly také pravidelně navštěvovány i nečleny Jednoty. Doporučujeme návštěvu těchto večírků zvláště cvičícímu členstvu, poněvadž dávají možnost styku se starší generací, výměny názorů a zkušeností a informací o organizačních záležitostech Jednoty. Jako v minulých letech byl také v uplynulém roce ples naší Jednoty v Pelzgasse (29. ledna) i dětské pohádkové odpoledne (30. ledna) vítanou příležitostí k družnému pobavení pro domácí i přesporní, pro tanečníky i pro pohodlnější účastníky.

Autobusový zájezd nám tentokrát připravil pro četné jiné menšinové podniky značné potíže se stanovením termínu. Ale přesto se na nás ještě 18. září sluníčko usmálo, dopřálo nám příjemnou cestu do Altenburgu a Ottensteinu i pěknou projíždku po jezeře. S organizačním zájezdu byli výletníci v obou autobusech spokojeni. Však se také mnozí přišli ještě podívat 19. ledna do Pelzgasse na filmové záběry z tohoto výletu. A těšíme se, že přijdou zase na příští ples, který pořádáme v Pelzgasse 18. února. Dětské pohádkové odpoledne bude 26. února (jistě se vám bude vše líbit).

Ale činnost naší Jednoty se neomezuje jen na vlastní podniky. Návštěva Otce biskupa Jaroslava Škarvady ve Vídni dala i vídeňským orlům příležitost, vystoupit na veřejnosti v slavnostních krojích. Oslavili jsme s Otcem biskupem svátek sv. patronů Cyrila a Metoděje v pátek 11. února na Nábřeží a potom v neděli 13. února na Rennwegu. Jako každoročně se účastnili členové

Jednoty také národní pouti do Ellwangen (2. a 3. července) i orelského symposia o arcibiskupu Stojanovi. A nezapomenutelnou zůstane návštěva Svatého Otce Jana Pavla ve Vídni, při které se znovu zastkly naše krásné orelské kroje a získaly si také obdiv rakouské veřejnosti. -jš-

Náš oznamovatel

Čs. lidové sdružení (sekretariát), Vídeň XV., Pelzgasse 17/1 (přízemí): úřední hodiny a půjčování knih vždy první čtvrtek od 19 do 20 hodin.

Mše sv. v kostele na Rennwegu
Každou neděli a každý svátek v 7,00 a 10,00 hodin. - Každou třetí neděli v 10 hodin rytmická mše sv.

POZOR! Každou třetí neděli v 15 hodin růženec a sv. požehnání! - - -
V 16 hodin přednáška P. Dominika s filmem na Rennwegu 63a.

Mše sv. v kostele Na nábreží (Maria am Gestade), Vídeň I., každou neděli a každý svátek v 8,10 h.

Mše sv. na okresech

I. a II. odbor JSM: v neděli a ve svátek v 7,45 h. v klášterní kapli ve Fünfhausgasse, Vídeň XV.

IV. odbor JSM: v neděli a ve svátek v 6,50 u sv. Brigity, Brigittaplatz, Vídeň XX.

VI. odbor JSM: v neděli v 8,00 h ve Familienkirche, vchod z Wattgasse, Vídeň XVI.

X. odbor JSM: každou druhou a čtvrtou neděli v 9,00 h. u sv. Canisia, Vídeň IX.

Orel Vídeň

Jednota Orla II. cvičí každý čtvrtek od 19 do 21 hodin v Blumauergasse 21.

Jednota Orla X., Puchsbaumgasse 39a, půjčuje knihy první středu v měsíci od 18 do 19 hodin. Dle dohody: tel. číslo 64 74 845.

Jednota Orla XV. cvičí každé úterý v Zinckgasse 12 od 18 do 21 hodin.

Děkujeme srdečně za všechny dary na tiskový fond "Věstníku" a prosíme o Vaši další přízeň a podporu!

Naši jubilanti

Marta Bouchalová (70)

Eva Háfnerová (75)

Karla Havlová (75)

Františka Lukášová (70)

Hedvika Netolická (65)

Anna Záleská (60)

František Šnajdr (70)

Antonín Svoboda ml. (50)

dr. Bohumil Trávníček (65)

Všem jmenovaným, ale i všem ostatním čtenářům a přátelům, kteří oslavují jakékoliv jubileum, přejeme vše nejlepší a mnoho Božího požehnání!

Menšinová rada české a slovenské větve v Rakousku
zve srdečně na

represenlační ples

který se koná v sobotu, dne 4. února 1984
v Hübnerově Kursalonu

Zahájení: Slavností polonézu zatančí naše mládež.

Půlnoční scénu předvedou solisté baletu
Viedeňské státní opery.

Hrají taneční orchestry Di Martinis a Rozmarýn.

Začátek v 21 hod. · Konec ve 4 hod.

MAŠKARNÍ PLES ORLA VÍDEŇ XV.
se koná v sobotu 18. února 1984
v sále Pelzgasse 17

Hraje oblíbená dechovka

Bohatý bufet

Začátek v 20. hod.

PŘIJĎTE V MASKÁCH!

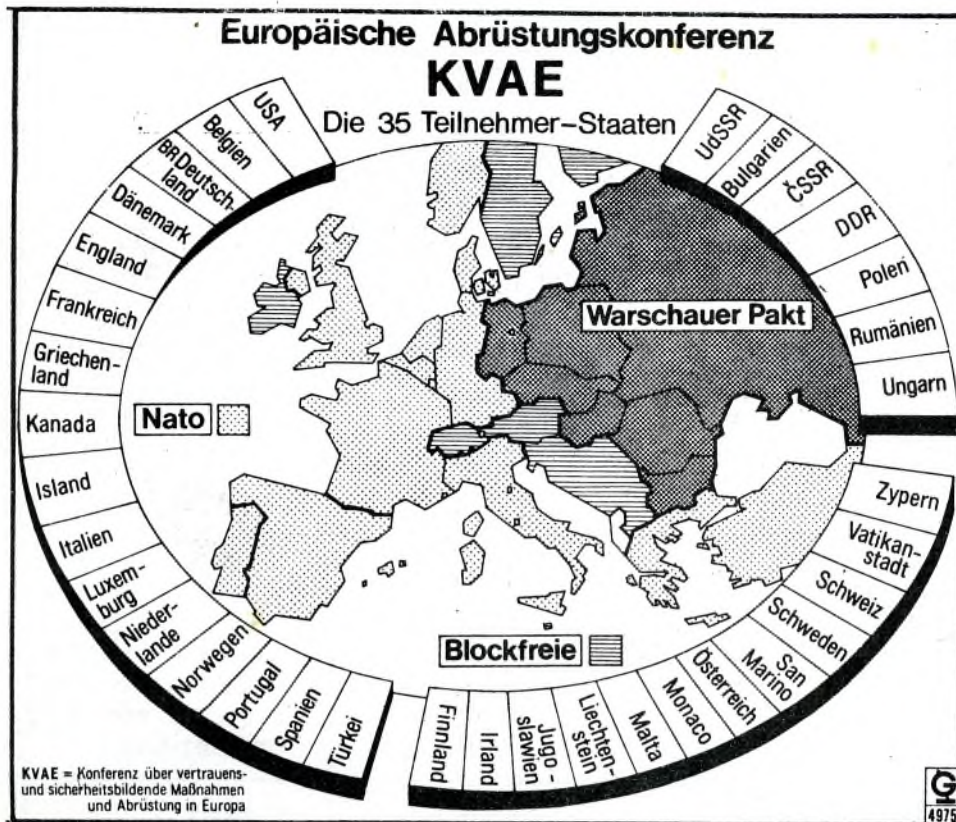
+++++

DĚTSKÉ POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE

se koná v neděli 26. února 1984

Začátek v 15 hod.

...už zase konference, tentokráte v Stockholmu...

Julius Raab

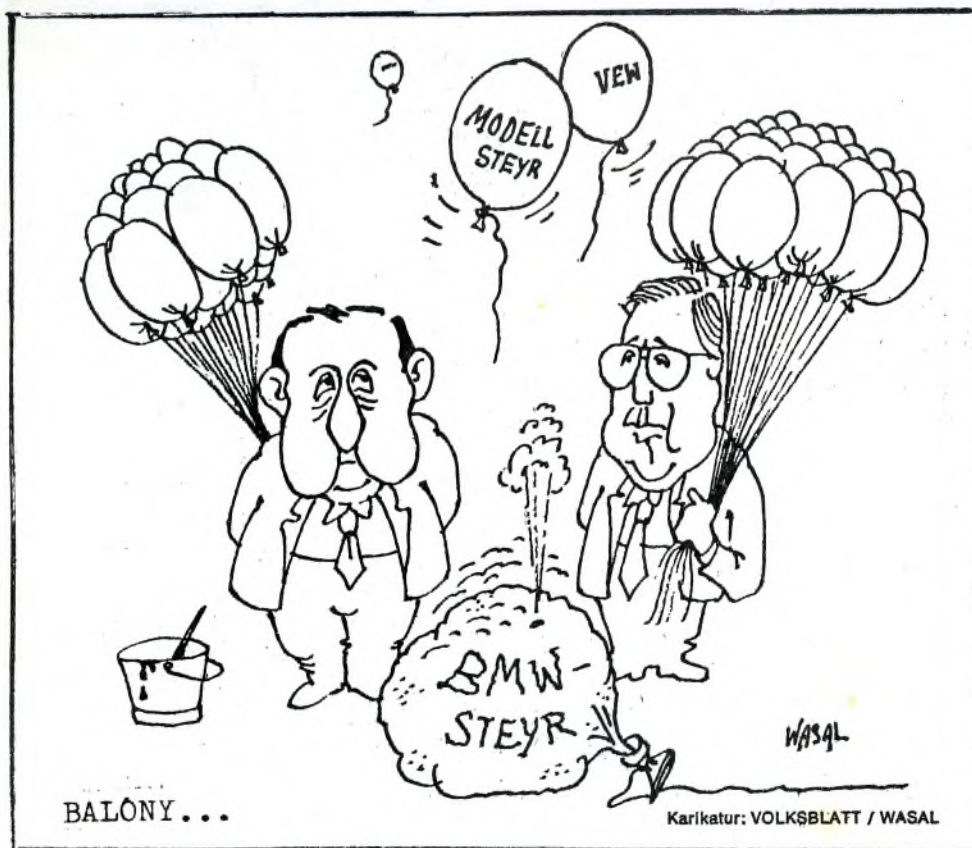

Karl Schleizer

Dr. Gleißner+

8.ledna bylo 20.výročí smrti Julia RAABA; dr. Karl SCHLEINZER by se dožil 60 let. - 18.ledna nás opustil ve věku 91 let dr.Heinrich GLEISSNER. R.I.P.

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volksvereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. ----- PSK-Konto Nr. 7509.267.